

Sygn. akt VU 684/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku J. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o dalsze prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 12 marca 2013r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 684/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 12 marca 2013 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił J. P. prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy uznając, że wnioskodawczyni jest zdolna do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji złożonym w dniu 25 października 2012 roku wnioskodawczyni wniosła o przyznanie jej prawa do renty.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił, co następuje:

J. P. urodziła się w dniu (...)roku, posiada wykształcenie średnie- technik włókiennik. W okresie aktywności zawodowej (około 28 lat) pracowała jako referent, pracownik umysłowy w księgowości. W okresie od 12 stycznia 2009 roku do 31 stycznia 2013 roku była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z przyczyn onkologicznych (okoliczności bezsporne.)

Obecnie wnioskodawczyni pracuje zawodowo w Supermarkecie (dowód: zeznania wnioskodawczyni J. P. z dnia 4grudnia 2013 roku k.40i k.41 00:00:38-00:05:29 w aktach sprawy).

Orzeczeniem z dnia 16 marca 2011 roku , (...) Zespół (...)zaliczył wnioskodawczynię do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do dnia 31 kwietnia 2014 roku (dowód: orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 16 marca 2011 roku k.7 w aktach sprawy.)

W dniu 3 stycznia 2013 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o ustalenie dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (dowód: wniosek k. 17 akt ZUS).

Orzeczeniem z dnia 23 stycznia 2013 roku, Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, iż wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. Taki wniosek wywiódł z rozpoznania u niej: raka jajnika leczonego operacyjnie i chemioterapią, bez cech wznowy, cukrzycy typu 2 skojarzoną z otyłością olbrzymią niepowikłaną, nadciśnienia tętniczego kontrolowanego farmakologicznie, choroby hemoroidalnej, torbieli wątroby, przewlekłego zapalenia błony śluzowej żołądka, zawrotów głowy w wywiadzie (dowód: orzeczenie z dnia 3 stycznia 2013 r. k. 19 akt ZUS wraz z dokumentacją medyczną-teczka).

J. P. wniosła sprzeciw od powyższego orzeczenia w wyniku czego sprawę skierowano na **Komisję Lekarską ZUS**, która w dniu 30 stycznia 2013 r., po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2013 roku u wnioskodawczyni: raka jajnika leczonego operacyjnie i chemioterapią w 2008 roku, bez cech wznowy, nadciśnienia tętniczego poddającego się leczeniu, cukrzycy typu 2 z otyłością, labiryntopatii lewostronnej z zawrotami głowy stwierdziła, że badanie przedmiotowe nie wykazały naruszenia sprawności organizmu skutkujące przedłużeniem świadczeń rentowych (dowód orzeczenie Komisji lekarskiej ZUSA z dnia 21 lutego 2013 roku k.22 wraz z dokumentacją medyczną w aktach ZUS).

Aktualnie u wnioskodawczyni występują następujące schorzenia:

- rak jajnika po leczeniu operacyjnym i po chemioterapii uzupełniającej w 2008 roku;
- wysiłkowe nieotrzymanie moczu;
- cukrzyca typu 2;
- nadciśnienie tętnicze;
- otyłość;
- zawroty głowy w przebiegu uszkodzenia lewego błędniaka;
- migrenowe bóle głowy w wywiadzie;

Z powodu schorzeń **onkologicznych, diabetologicznych, kardiologicznych oraz neurologicznych wnioskodawczyni jest zdolna do pracy.**

(dowód: opinia biegłego onkologa D. P. k. 16-17, opinia łączna biegłej kardiolog L. D. oraz biegłej diabetolog M. S. k. 21-22, opinia biegłej neurolog A. P. k. 28-30 w aktach sprawy).

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Z kolei przepisy art. 12 ust. 2 i 3 stanowią, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz po drugie możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1).

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 powyższej ustawy renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt 10 lit. a), pkt 11-12, 13 lit. a), pkt 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do oczywistego wniosku, że wnioskodawczyni nie spełnia przesłanki określonej w art. 57 ust. 1 pkt 1 powołanego przepisu.

Dla ustalenia, czy J. P. jest niezdolna do pracy w rozumieniu przepisów cyt. ustawy Sąd dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłych lekarzy: onkologa D. P., kardiologa L. D., diabetologa M. S. oraz neurologa A. P., biegłych z zakresu dziedziny medycyny, w ramach których mieszczą się rozpoznane u niej schorzenia.

Opinie opracowane przez wskazanych wyżej biegłych, Sąd ocenia jako jasne, pełne, logiczne i należycie uzasadnione. Biegli sporządzili opinie po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną wnioskodawczyni, jak również po przeprowadzeniu jej osobistego badania. Określili w opiniach, na jakie schorzenia cierpi obecnie wnioskodawczyni.

W zgodnej ocenie biegłych charakter i nasilenie występujących u wnioskodawczyni schorzeń nie powoduje niezdolności do pracy.

Biegły **onkolog D. P.** wskazał w swej opinii, że wnioskodawczyni jest poleconemu operacyjnemu i uzupełniającemu chemioterapii z powodu raka jajnika (w 2008 roku). Obecne badania obrazowe wskazują na pełną remisję choroby nowotworowej. Nadto biegły wskazał, że od zastosowanego leczenia upłynęło 5 lat i po tym okresie, wolnym od choroby, wnioskodawczyni jest wyleczona. Utrzymujące się u wnioskodawczyni nieotrzymanie moczu ma związek z przebytych leczeniem operacyjnym, jak i z otyłością, które powoduje osłabienie mięśni dna miednicy. Jednakże schorzenia te, zdaniem biegłego onkologa, **nie powodują u wnioskodawczyni niezdolności do pracy.**

Biegła **kardiolog L. D.** oraz biegła **diabetolog M. S.** w swej opinii łącznej podkreśliły, że nadciśnienie tętnicze na które cierpi wnioskodawczyni jest obecnie dobrze kontrolowane farmakologicznie, przy wolnym układzie krążenia, wnioskodawczyni wymaga kontynuowania leczenia, które jednak, w ocenie biegłych, **nie powoduje u J. P. niezdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.** W badaniu echograficznym stwierdzono u wnioskodawczyni pogrubienie mięśnia lewej komory w następstwie nadciśnienia tętniczego przy prawidłowej funkcji skurczowej komory lewej. Cukrzyca wnioskodawczyni jest aktualnie dobrze wyrównana metabolicznie HbA 1 C 5,9 %, bez powikłań narządowych i nie powoduje niezdolności do pracy.

Tożsame wnioski w sprawie wyciągnęła po zbadaniu wnioskodawczyni biegła **neurolog A. P.**, która oceniając stan zdrowia wnioskodawczyni po jednorazowym zbadaniu wnioskodawczyni, analizie akt i dokumentacji medycznej stwierdziła, że z przyczyn neurologicznych **wnioskodawczyni nie jest osobą niezdolną do pracy zarobkowej zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.** W badaniu przedmiotowym biegła stwierdziła objawów ogniskowego uszkodzenia OUN, ani zespołu korzeniowego. Związku z powyższym biegła stanęła na stanowisku, że w obecnym stanie zdrowia J. P. nie jest osobą długotrwale niezdolną do pracy z przyczyn neurologicznych.

Dowód z opinii biegłych nie został w sposób skuteczny zakwestionowany w toku postępowania. Do podważenia opinii nie mogą prowadzić zarzuty podniesione przez wnioskodawczynię na rozprawie w dniu 4 grudnia 2013 roku, które sprowadzają się w istocie do twierdzenia, iż nie zgadza się ona z opiniami biegłych, gdyż inaczej ocenia

swój stan zdrowia. Takie zarzuty nie mogą prowadzić do podważenia opinii sporządzonych przez specjalistów o niekwestionowanym poziomie wiedzy, specjalistów praktyków z doświadczeniem klinicznym.

Na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie nie mogło również mieć wpływu orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, jakie posiada wnioskodawczyni. Przypomnieć w tym miejscu należy, że pojęcie niepełnosprawności jest szersze od pojęcia niezdolności do pracy, co oznacza, że każda osoba niezdolna do pracy w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS jest osobą niepełnosprawną w rozumieniu ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej, ale nie każda osoba niepełnosprawna (w tym także stopniu umiarkowanym) jest osobą niezdolną do pracy (Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2011 roku I UK 165/11).

Podkreślenia wymaga, że zgodnie z przepisami art. 12 i nast. powołanej na wstępie ustawy renta przysługuje osobom, które całkowicie lub częściowo utraciły zdolność do pracy, przy czym częściowa utrata zdolności do pracy zarobkowej nie jest równoznaczna z niemożnością wykonywania dotychczasowego zatrudnienia. Występuje ona dopiero wówczas, gdy ubezpieczony utracił w znacznym stopniu zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Dopiero zatem zmiana zawodu w ramach posiadanych kwalifikacji i brak rokowań odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu dają podstawę do przyznania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (por. Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 13 października 2009 roku, II UK 106/09, LEX nr 558589, z dnia 8 maja 2008 roku, I UK 356/07, OSNP 2009/17-18/238, z dnia 11 stycznia 2007 roku, II UK 156/06, OSNP 2008/3-4/45 oraz z dnia 25 listopada 1998 roku, II UKN 326/98, OSNAP 2000/1/36).

Występujące u 54-letniej wnioskodawczyni schorzenia, na obecnym etapie zaawansowania, nie prowadzą do istotnego naruszenia sprawności organizmu będącego przesłanką orzeczenia niezdolności do pracy. Mimo ich występowania J. P. ma zachowaną zdolność do wykonywania pracy zarobkowej na poziomie posiadanych kwalifikacji.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.